

Podnosząc, że pisma poprzedzające objęcie stanowiska wskazywały wprost na pełną kwotę diety i dodatku, które mają charakter wynagrodzenia, i to po oświadczeniu przez skarżącą, że pozostaje w związku małżeńskim z urzędnikiem Unii Europejskiej zamieszkałym w Brukseli. Dodaje, że treść stosunku pracy została określona na tej podstawie w dniu 7 stycznia 2004 r. i warunki finansowe nie mogły zostać jednostronnie zmienione.

Powołując się również na art. 241 WE, kwestionuje ważność art. 20 ust. 3 decyzji dotyczącej oddelegowanych ekspertów krajowych. Przepis ten jej zdaniem powoduje po pierwsze dyskryminację członków formalnej rodziny w porównaniu z osobami, które zdecydowały się na pozostawanie w związku nieformalnym. Po drugie, powoduje różnicę w traktowaniu nie pozwalając skarżącej na otrzymywanie dodatków do wynagrodzenia w takim samym stopniu jak inni oddelegowani eksperci krajowi, niezależnie od tego, czy pozostają w związku małżeńskim, czy nie. Kwestionowany przepis jest w jej opinii sprzeczny z europejską konwencją praw człowieka, artykułami 2, 3, 13 i 141 WE oraz dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19 lipca 2000, str.22

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2006 r. — Davis i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa F-54/06)

(2006/C 154/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: John Davis (Bolton, Zjednoczone Królestwo), Svend Mikkelsen (Sabro, Dania), Dorrit Pedersen (Kopenhaga, Dania) i Margareta Strandberg (Axminster, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— uchylenie decyzji Rady w sprawie określenia praw skarżących do emerytury, zgodnie z którą część ich praw nabytych przed dniem 30 kwietnia 2004 r. nie została poddana współczynnikowi korygującemu a współczynnik korygujący zastosowany względem tej części ich praw nabytych przed dniem 30 kwietnia 2004 r. jest inny aniżeli współczynnik stosowany względem wynagrodzenia funkcjonariuszy pełniących służbę w Zjednoczonym Królestwie i Danii;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, byli urzędnicy Wspólnot Europejskich, zamieszkujący w Zjednoczonym Królestwie i Danii, zostali przeniesieni w stan spoczynku po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą bezprawność art. 82 regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 3 i art. 3 ust. 5 załącznika XI do tego regulaminu oraz art. 20 załącznika XIII do tego regulaminu, które weszły w życie w dniu 1 maja 2004 r.

Skarżący podnoszą również naruszenie zasad równego traktowania i niedyskryminacji, ponieważ na skutek zastosowania ww. przepisów urzędnicy przeniesieni w stan spoczynku po dniu 1 maja 2004 r. nie korzystają z gwarancji tej samej siły nabywczej jak związana z ich miejscem zamieszkania. Ponadto urzędnicy ci, otrzymując to samo wynagrodzenie, nie korzystają z tej samej siły nabywczej, co urzędnicy będący w czynnej służbie, ich emerytura została poddana współczynnikowi korygującemu obliczonemu dla kraju, podczas gdy urzędnicy w czynnej służbie otrzymują wynagrodzenie poddane współczynnikowi korygującemu określonymu dla stolicy.

Ponadto skarżący podnoszą naruszenie praw przez nich nabytych oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ mogli oni oczekiwać, iż ich prawa do emerytury zostaną obliczone zgodnie z przepisami obowiązującymi w chwili rozpoczęcia przez nich służby i podczas prawie całej ich kariery.

W końcu skarżący podnoszą naruszenie zasad swobody przepływu osób oraz swobody wyboru miejsca zamieszkania, ponieważ niezastosowanie współczynnika korygującego względem całej kwoty ich emerytury nie gwarantuje im swobody wyboru centrum ich interesów, jeżeli nie chcą znaleźć się w sytuacji, w której są niejako ukarani obniżeniem siły nabywczej w porównaniu z urzędnikami zamieszkującymi w miejscach, gdzie koszty utrzymania są niższe.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2006 r. — de Albuquerque przeciwko Komisji

(Sprawa F-55/06)

(2006/C 154/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Augusto de Albuquerque (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: C. Mourato, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrektora generalnego DG INFSO z dnia 23 września 2005 r. o przeniesieniu skarżącego w interesie służby na stanowisko kierownika wydziału INFSO.G.2 Mikro- i nanosystemy;
- uchylenie wyraźnej decyzji organu powołującego z dnia 2 lutego 2006 r. dotyczącej negatywnego rozpatrzenia zażalenia skarżącego o nr R/764/05;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji przeniesiony w interesie służby na stanowisko kierownika wydziału INFSO.G.2 Mikro- i nanosystemy, uważa, że przeniesienie to jest sprzeczne z interesem służby. Podnosi on naruszenie art. 7 regulaminu pracowniczego oraz oczywisty błąd w ocenie pojęcia interesu służby, nadużycie władzy, jak również naruszenie zasady równości traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2006 r. — Chassagne przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa F-56/06)**

(2006/C 154/66)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Olivier Chassagne (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Rodrigues, Y. Minatchy i A. Jaume, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego (REC) za 2004 r.;

- uchylenie decyzji przyznającej dyrekcji generalnej punkty pierwszeństwa w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005 r.;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 30 stycznia 2006 r. i z dnia 14 marca 2006 r. oddalających zażalenia skarżącego na ww. decyzje;
- zasądzenie na rzecz skarżącego symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem naprawienia krzywdy zawodowej oraz symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem naprawienia szkody moralnej, spowodowanych wydaniem zaskarżonych decyzji;
- obciążenie Komisja Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze bezprawność ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 i 45 regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi naruszenie kilku podstawowych zasad: prawa do obrony, obowiązku uzasadnienia i poszanowania zasad postępowania.

Skarżący twierdzi ponadto, że administracja popełniła liczne oczywiste błędy w ocenie, w szczególności w ramach porównawczej oceny zasług oraz przydziału punktów pierwszeństwa.

W końcu zdaniem skarżącego Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 maja 2006 r. — Ferola przeciwko Komisji**(Sprawa F-110/05) (¹)**

(2006/C 154/67)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 48 z 25.2.2006 r.